

Ἐν ὄσῳ τὸ Γένος, ὑπὸ πεινιχρὰν δουλείαν ἐξευτελισμένον, ἐξεωρεῖτο ὡς ἀπολύτως αἰχμαλώτου, καὶ τῶν πρὸς ὑπαρξίν ἐςερεῖτο, χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν σύσασιν, ἢ ἀσφάλειαν πολιτικῆν, ἢ Σπουδὴ τῶν Γραμμάτων, καὶ ἡ ὄρεξις τῶν μαθημάτων, ὡς μηδένα φέρουσα καρπὸν πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιοτέρων, κοινῶ τῷ λόγῳ ἐλογίζετο ἀνωφελῆς καὶ μάταιος. ἐν κενῇ γαστρὶ τῶν καλῶν Ἴριος οὐκ ἔστι. σοφώτατα εἶπεν ὁ Ἀχαιοός.

Αὐτὴν τὴν ἐκ πεινίας πικρὰν ἀλήθειαν τὴν ὁμολογεῖ καὶ Γεώργιος ὁ Ζηγαθηνός (20) διὰ σίχων ἀμέτρων πολιτικῶν, τοὺς ὁποίους, ἴσως, δὲν εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα, ὄχι μόνον πρὸς βεβαίωσιν τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπόδειξιν πραγματικωτέραν τοῦ ὕφους, καθ' ὃ εἰς ἐκάστο τοῦ καιροῦ τὸ διάστημα ἐσιχουργοῦσαν οἱ δυστυχεῖς Ποιηταί, ὑπὸ τῆς πείνας δαμαζόμενοι. Ἴδου οἱ σίχοι του.

Φίλε ἀρκεῖ σοι ἐνταυθοῖ τὸ ὕφος τῶν πνευμάτων.
 Ἀμίσθωτος καὶ νῆσις τε τοῦ γράφειν οὐκ ἰσχύω.
 Οὔτε ψωμὸν μοὶ ἔφες, οὔτ' οἶνον τὸν εὐώδη,
 Οὔτε τυρόν, ἢ ὄψον τι, οὔτε ὠά ὀρυζῶν,
 Ἄ καὶ οἱ οἴκοι πλήθουσιν ἀεὶ μὲν καὶ τῶν Ἴρων (α)

(α) Ὁ Ἴρος εἶναι λέξις Ὀμηρικὴ, ἐξ οὗ καὶ κατὰ μετωνυμίαν Ἴροι αἱ ἐπαιτοῦντες πτωχοί, ἦτοι οἱ Ζητιᾶνοι λέγονται, ὡς ἐξηγεῖ ὁ Εὐστάθιος (Ὀδ. Σ. σίχω 3) ὅθεν καὶ τὸ, οἴκοι Ἴρων, *miserrimorum aedes* μεταφράζει ὁ Φαβρίκιος Ἐλ. βιβλ. τομ. X. σελ. 680. ἔκδ. Ἀμβούργου. « Ἰζέον δὲ, λέγει ὁ Εὐστάθιος, ὅτι τὸ τοῦ Ἴρου ὄνομα φέρεται μέχρι » καὶ νῦν παρὰ τοῖς ὑπερθεῖν Σινώπης, οἱ τὸν λίαν πτωχὸν ὑπόβαρ- » θαρίζοντες, πτωχὸν ἄϊρον λέγουσι ». Ἄς σημειώσωμεν δὲ ὅτι ἡ λέξις Ἴρος σώζεται εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν δημοτικῇ χρήσει ἀμεταποίητος, τὴν ὁποίαν τὴν μεταχειρίζονται τὰ παιδιὰ χλευαστικῶς ἐπὶ φόγου, κήρυγμα ἀσχημοσύνης τὸ, Ἴρος! Ἴρος! ἐκφέροντα, ὅταν ἰδοῦν κανένα ἀσχημο-

